

בן ה'ג

בצולג, של שבת שלכרה, צנ' אסקר צבר, אל הקשר
 הכל'יון' ג'ן יר'צג הלסם בארץ לבין הפסוק:
 = ארץ אלר ה' אלופך צורו אותה גמיז,
 ע'נ' ה' אלופך בה מקאש'ה הלנה ולר אחר'ג שנה =
 כ'וון שגכ'וונ'ג' שם אל' לצבר אל מ'ם, נאלג' אל'ו אחר'
 ה'גב'לה ואל'ג' אלו - אל' כן, אל מה אל' אחר'ג? וצנ'
 צונה ל' - אל גורה כ'מוגן - ה'ו' אל' מ'ם אל'ל גורה.

ובכן, ברצונ' אספר לכם סיפור שהווא גם אל מ'ם ול'ם
 אל גר'פה.

מספר אל בנ' מ'ונו בצוא' ה'מ'ם בלב ה'מ'צבר, ה'ר'ג
 ממקום י'שוב. אל ה'מ'ם ה'ו נאלצ'ם ל'שוב מבור'ג הנ'נל'ם
 ב'מ'ר'ף רב ממקום מ'ונו'ם ואל'ל'ל'ם ב'פ'מ'ם בצול'ם אל ג'ב'
 מ'ונו'ם.

יום אחר בקרה משלח מכובדי השבט בציר ובצולה.
 למ'ונו'ם ראו ל'ין בנ' וע'יר נ'ק'ק'ם ל'וב'א מ'מ'ר'ף אל מ'מ'ם
 אל'ו ב'ב' ב'ג מ'צו' בר'ל ש'מ'נו נ'ק'ל'ם מ'ם מ'מ'ק'ם, צ'לו'ם
 וצ'וונ'ם. מ'ל'ר נ'ב'ל'או ה'ב'צו'א'ם מ'ה'ל'נ'ל'ו נ'פ'ל'ו ה'כ'ו ור'כ'ל'
 ע'ל'ר'ג כ'ר'צ'ים אל-מ'ג-ז'ה'ק'נ'ם ב'ב' אל'ר מן ה'א'ו'ר'ל'ים.
 כ'אל'ר א'מ'רו ל'ה'כ'י'ב אל' ה'ק'ר'צ'ים, צ'י'בו ל'ר'א'צ ה'מ'ו'ג'ל' ל'י'ב'ת'ו
 אל' ה'ק'ר'צ'ים ("צ'ו'ו ל'ם מ'ן ה'מ'וכ'ן". ונ'ה, פ'ר'תו אל' ה'מ'ם
 ור'ס'ג'לו ונ'ה אל' מ'ם - אל' ל'א ס'י'פ'ה!
 ק'רו'ו ז'מ'ו'מ'ה ל'צ'ול מ'ה'צ'יר ל'ב'א ול'ה'פ'י'ר ל'ב'ס מ'ה
 ב'ן כ'ר'צ'י ה'מ'ם ש'ג'ל'יר ה'א'צ'ו'ל'ה ל'ב'ין ל'ב'ם. כ'אל'ר ה'ג'צ'
 ה'י'ו'ע'ל', ור'אה אל' ו'ע'ל'ה י'צ'י'ב'ם, כ'ר'ל' ג'צ'ו'נ'ף.

(7)

כ"צ " הוא שאלו, הולדים על צדדים ש'בואו מים מגוך
 הקרבים? הרי לא הקרב הוא היותן את המים. הקרב א'נו
 אלא קצתו של צינור ארוך המתקד בסופו אל המלאכה
 המעלה ושואגה את המים מגוך ובאל!

= והנה אגם לא התמקדגם פלף את הקאר, קף נלצגם
 את הקרב ק'יה וכי אל-י' כן יבואו מים באות'הם? =

הביטוי 'אדלג' את ה'שר ג'ע'ין' - - - " מופ'צ ג'ורה
 7 בעמ'ם גסה"כ. למכס, 4 בעמ'ם גפרלג'נו :
 3 בעמ'ם הוא מופ'צ קנוס' : אדלג ה'שר ג'ע'ין ה'
 ובעמ' אחר: "לא ג'ע'ון ככל אלפי א'מ'נו אדלג פה ה'ום,
 איט כ' ה'שר ג'ע'ין"

צבר למכ'ר ע'נו את הפסוק ה'מ'ון גספר לופ'ם :
 = ג'מ'ם ה'ום, א'ון מ'ך ג'י'ט'א, א'יל ה'שר ג'ע'ין י'ע'ה "

א' - ה'צ'בור (מוסר'ת ה'ט'א ה'וא אחר הקו'ים ה'מ'אפ'נים את
 ה'ט'ם ה'ושג ג'ע'ון ה'ום אחר' קום מ'צ'נה י'ל'ג'ל.
 ה'רובה אלפ'ט את צור'ינו, צור ה'מ'י'ה ה'מ'א'יה, י'מ'צ'א
 א'ומ' נק'אע גפ'ל הק'אץ ע'ג'ין 2 ק'טב'ים :-

מ'ר, ש'ק'י'ע'י מוסר'ת ק'ר'אה.
 ו'מ'צ'ק, ה'מ'ל'ה א'נו'ל'ה ו'מ'א'יה.

ולפ'מ'ים לא אל אנשים ש'ונים ג'ל'ץ ע'כ'ר' ה'מ'ר'ם
 מ'צ'וקר, א'לא אל איט אחר ג'ל'ג'ז. ה'מ'ר'ף ה'ע'צ'ום ע'ג'ין
 2 ה'ק'טב'ים אב'ל'ר א'מ'ים למ'צ'וא ג'א'ו'ג'ו בן-א'ז'ם ע'צ'מו,
 ב'ין ה'יום ו'ה'מ'ל'ה ע'ל'וי. א'ומ' ה'י'הו'צ'י ע'צ'מו למ'סר א'מ'ת'
 א'ת נ'ע'שו א'ת מ'צ'ב'ת ש'מ'ר'ור ה'מ'ל'צ'ת ו'ה'ר'צ'ג מ'ע'פ'י'ל'ים ב'א'ה
 'ים מ'גוך ע'כ'ון ע'צ'מ'י' - מ'ור'ר ה'יום מ'מ'ת' ל'יס'ו'צ'ו'ר

(3)

הצטננות שלנו, הרצונות שלנו בארצנו
 והיא - יציבות וכל זה קרובי יתר אהבה מאשר לשכר
 ונשואת השאלה: אך יגן סגרות כולה בין פלגים
 שנים בלם וגם בחי' אמת יחזיקו, וגם זה הוא
 מהחיותים שבעם ומחנה'ה'?

והשאלה היא שכל יציבות מסורה היא גם מסורה.
 אמתים אין קשר לשוני בין 2 המילים - מסור ומסורה -
 אך קשר כסיוני יש.
 המוסר, והיציבות המוסרית, הוא פוא-יציב של
 צדקה ומסורה:

לנאמר - אדם הולכים לה' ולתק'כם ת"ם כולכם היום =

אלה הרצונות השבו, ^{לנו} הם הצל על-פי יסודות תנ"כיים.
 הם צדקו את העבר - הרפוס הנאובן לצידי ההיסטוריון
 תרצה, Arnold Toynbee - ומלכו שמפיץ אנצול ברז
 עק'ר! וכל זה יגואו הנ"ם.

הנה, אנחנו כ- 100 שנים לאחר מכן, ואנחנו
 פותחים את הקרב והנה --- אין מ"ם.

ובכדי להמ"ש את הקשר בין יציבות מסורה
 לבין המסורה, אנ' לציץ ניסוי גיג בשוט - צדק
 שמואלף השלוח במלואו אחרי שגה. גם הוא קשור למ"ם.

(10)

← כוס עם מ' סודה
 ← שני ענבים - אחד עם קליפה, אחד בלי.

(ט)

ואם אנתנו כוונתם לעלות את הטוב והישר דע'נו ה',
איתנו לעלות גושגים.

היום אנו עומדים על סגרת היום האחרון, היום הסופי,
היום הרמתי. השעה נכונה להשגות הנפש. אנתנו צור
לזוכה לכתוב את הפדקים הנשגבים ביותר בהיסטוריה
של העם שלנו = כל אחד ואחד מאיתנו.
ד'ינו נבחרה - מה אנתנו כוונתם לכתוב ובאיזו
צ'ו אנו נכתוב.

2 הדורות, גס'כום, שאני מקווה יכולת לבנות אנתנו:
זמ'נה, הר'את' גבי'אי גר'את העולם, העמסר'ה ה'א
613 - גר'ית - מזה הרגע שכתב גר'את העולם (ה'א)
לפ'ים את גר'ית המצוה.
אין ג'ר'יו של אל' ירו' את לפ'ים את כל גר'ית
המצוה - יש מ'ומצות לבנות, למשך, לכה שנה וכו' שלא
כל את יכו' לפ'ים. אך את נוגר'ית - מק'ים העם כשאר
הוא מתנהג כעם.

משה
צ'ו
גר'ית

כתב אבא קבנר זב'ני כ - סר שנה:
= עם ה'צ'יק' דעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים
ישאבו לעצמם צדק ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם עם נכוח לבנות את שער' עת'ים "

ולכה ה'תי' מוס'ית - ואל כל כשאר נפתח את הברז,
נמצאו מ'ים. שאן כן י'ו רצון.
ע'ג - שלום.

